

SFS 1983: 855

Utkom från trycket
den 22 november 1983

Lag om ändring i lagen (1981: 691) om socialavgifter;

utfärdad den 10 november 1983.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1 kap. 2 § och 2 kap. 4 § lagen (1981: 691) om socialavgifter skall ha nedan angivna lydelse.

1 kap.

2 § Avgifterna skall betalas av arbetsgivare samt av den som är försäkrad enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring och har inkomst av annat förvärvsarbete som avses i 3 kap. 2 § eller 11 kap. 3 § nämnda lag.

Vid tillämpning av denna lag skall den som har utgett sådant bidrag som avses i 11 kap. 2 § första stycket m) lagen om allmän försäkring anses som arbetsgivare.

Bestämmelser om betalning av avgifter vid vissa uppdrag finns i lagen (1983: 850) om undantag från vissa bestämmelser i uppbördslagen (1953: 272) m. m.

2 kap.

4 §² Vid bestämmande av avgiftsunderlaget skall bortses från

1. ersättning till en och samme arbetstagare om den under året inte uppgått till 500 kronor eller, i fråga om avgiftsunderlaget för en småhusägare eller lägenhetsinnehavare på grund av ersättning som avses i 8 § första stycket lagen (1982: 1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar, 1 000 kronor,

2. ersättning till arbetstagare som vid årets ingång fyllt 65 år,

3. ersättning till arbetstagare vid sjukdom eller ledighet för vård av barn eller med anledning av barns födelse, till den del ersättningen motsvarar sjukpenning eller föräldrapenning som arbetsgivare får uppbära enligt 3 kap. 16 § eller 4 kap. 20 § lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

¹ Prop. 1982/83: 177, SkU 1983/84: 5, rskr 1983/84: 7.

² Senaste lydelse 1982: 531.

4. uppdragsersättning för vilken bevillningsavgift har erlagts enligt lagen (1908: 128) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter,

5. ersättning som en arbetsgivare utgett till barn för arbete som utförts i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för ersättningen inte får göras vid inkomsttaxeringen,

6. ersättning till den del denna motsvarar kostnader i arbetet som arbetstagare haft att täcka med ersättningen, i den mån riksförsäkringsverket medger detta,

7. ersättning för tjänstgöring i verkskydd enligt 47 § tredje stycket civilförsvarslagen (1960: 74), i den mån ersättningen utgör eller motsvarar dagpenning,

8. ersättning för arbete som har utförts utomlands, till den del denna inte räknas som lön enligt 11 kap. 2 § första stycket lagen om allmän försäkring,

9. ersättning för skiljemannauppdrag i fall där parterna i skiljeförfarandet är av utländsk nationalitet.

Medgivande enligt första stycket 6 får lämnas endast om kostnaderna beräknas uppgå till minst en tiondel av ersättningen samt får avse arbetstagare i viss verksamhet eller, efter framställning av arbetsgivaren, viss eller vissa arbetstagare.

I fråga om inkomst från fåmansföretag skall föreskrifterna i punkt 13 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928: 370) tillämpas vid bestämmande av avgiftsunderlaget.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984 och tillämpas såvitt gäller 2 kap. 4 § i fråga om ersättningar som betalats ut efter ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

STEN ANDERSSON

Björn Sjöberg
(Socialdepartementet)

